

คำนำ

เมื่องานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จลง ผู้วิจัยบังเกิดความภาคภูมิใจ 2 ประการคือ ประการแรก ได้มีโอกาสเขียนประวัติศาสตร์ของภาพยนตร์ไทยตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 ไว้เป็นหนังสือแห่งประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ของชาติเพื่อการค้นคว้าศึกษา ประการที่สอง ได้สามารถทำให้งานวิจัยนี้เสร็จสิ้นลงได้ หลังจากประสบปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลของการวิจัย และปัญหาด้านสุขภาพของผู้วิจัยเอง แต่การที่ต้องทอดระยะเวลาการศึกษาวิจัยนี้ออกไปนานขึ้นกลับเป็นคุณูปการแก่การทำงานของผู้วิจัยอย่างสูง เพราะทำให้สามารถหาข้อมูลมากขึ้น แม้จะยังไม่ครบถ้วนก็ตาม และได้ประจักษ์ว่างานเขียนประวัติศาสตร์นั้นเป็นงานที่ต้องค่อยๆ ค้นหา รวบรวมข้อมูลอันละเอียดอ่อนอย่างใคร่ครวญพร้อมกับการสังขมความคิดที่ละเอียดละออนจนเกิดปัญญาที่สนะกว้างขวางและลุ่มลึกกว่าการเร่งรีบกระทำภายในระยะเวลาสั้นๆ มากมายนัก

ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อความออกเป็น 11 บท เริ่มตั้งแต่บทที่ 1 กล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ในการศึกษาเรื่องนี้ บทที่ 2 ถึงบทที่ 10 เป็นรายละเอียดตั้งแต่ระยะแรกที่คนไทยได้รู้จักชมภาพยนตร์จากต่างประเทศ จนกระทั่งสามารถสร้างภาพยนตร์ขึ้นได้เองทั้งภาพยนตร์เงียบและภาพยนตร์เสียง รวมถึงภาพยนตร์ข่าวและภาพยนตร์สารคดี การนำภาพยนตร์ไปใช้ในกิจการของชาติควบคู่ไปกับการให้ความบันเทิง การที่ภาพยนตร์ต้องถูกควบคุมโดยรัฐและได้รับความวิพากษ์จากประชาชนตลอดจนผลกระทบของการสร้างภาพยนตร์ในภาวะสงครามโลกครั้งที่ 2 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เขียนเชิงวิเคราะห์ไปพร้อมกัน แต่ก็ได้นำประเด็นต่างๆ มาสรุปและวิเคราะห์เพิ่มเติมไว้ในบทที่ 11 อีกด้วย

ผู้วิจัยมีความหวังว่างานวิจัยเรื่องนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนที่จะได้เข้าใจและสนใจเกี่ยวกับภาพยนตร์ไทยมากขึ้น เพื่อจะได้ช่วยกันอนุรักษ์มรดกของชาติชิ้นนี้ไว้พร้อมกับพัฒนาภาพยนตร์ไทยรุ่นใหม่ให้เป็นสมบัติอันมีค่าของชาติต่อไป

ความไม่ถูกต้องหรือข้อบกพร่องใดๆ ในรายงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขออภัยแต่เพียงผู้เดียว และหากมีโอกาสผู้วิจัยก็ประสงค์จะปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จำเริญลักษณ์ ธนะวังน้อย

คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ธันวาคม 2541

